HUGO DE SANCTO VICTORE

Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.

Seite 29v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

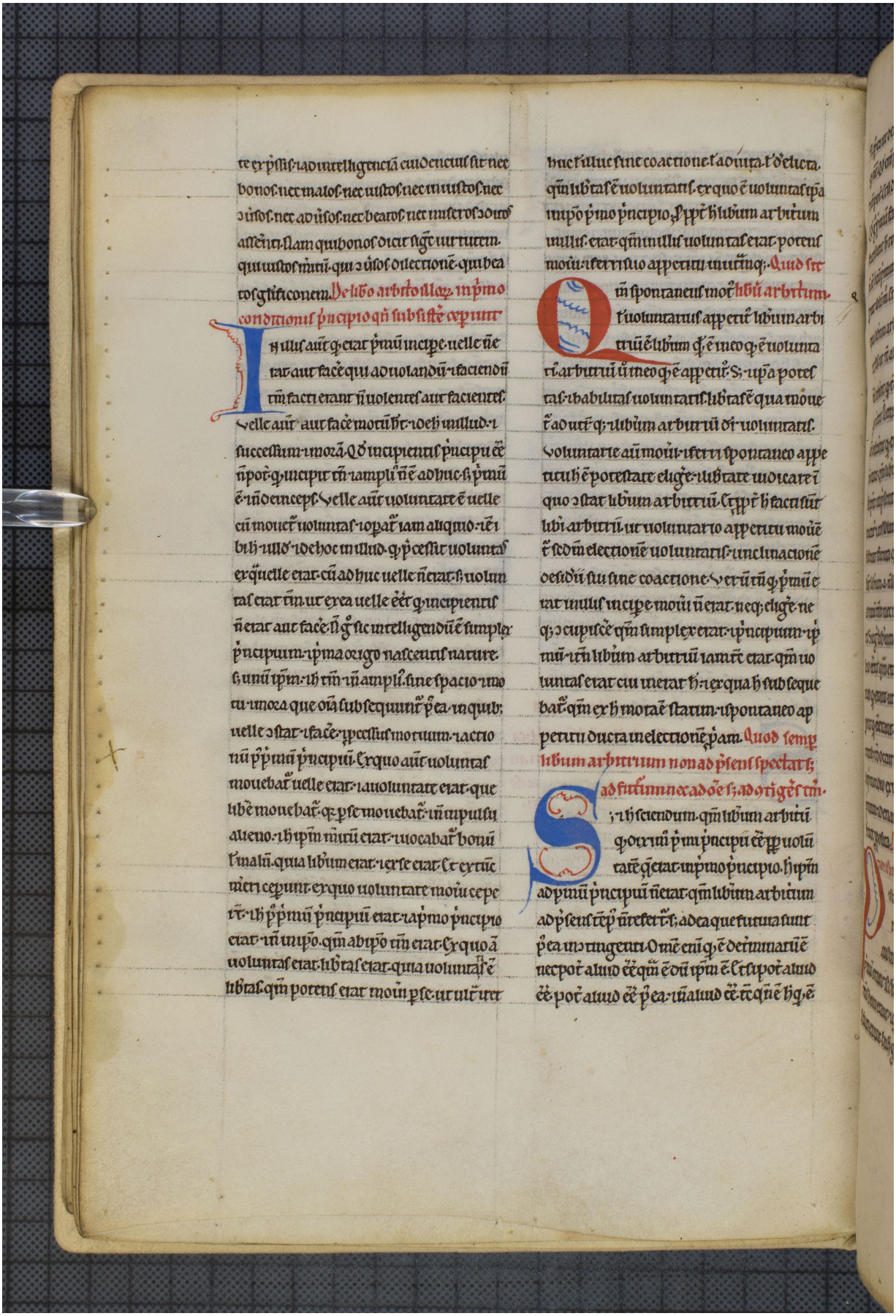

De libo arbitrio liber primo

condicionis principio quo subsistere cepimus

Si ulli autem qui erat primum incipere velle fuerat aut facere qui adhuc volendum facienda nondum facere erant sunt volentes aut facientes. Velle autem aut facere motum habet in illud in successum in morem. Quod incipientis principium esse non potest quia incipit tempus amplius esse ad huc si primum est non incepit. Velle autem voluntatem esse velle cum movet voluntas in opus aliquid in aliquo habitu illud in hoc in illud quod perficit voluntas ex quelle erat cum ad huc velle non erat si voluntas erat tunc ut ex ea velle esset quia incipientis non erat aut facere si quis intelligendum esset simplex principium principia origo nascentis naturae si unum principium habet tempus non amplius sine spacio tempora quae ea subsequuntur per ea in quibus velle aliquid stare facere perficitur motum actionum per primum principium. Ex quo autem voluntas movebatur velle erat in voluntate erat quae libere movebatur quae per se movebatur non impulsu alieno habet principium motum erat vocabatur bonum malum quia libum erat in se erat et ex tunc mieri cepunt ex quo voluntate motum cepere habet per primum principium erat in primo principio erat non in primo. quam ab primo tunc erat. Ex quo autem voluntas erat libertas erat quia voluntas est libertas quam potens erat motum per se ut ulterius

huc illuc sine coactione et adiuta et deducta quam libertas est voluntatis. ex quo est voluntas ipsa impetus primo principio, per hoc libum arbitrium nullus erat quam nullus voluntas erat potens motum referri suo appetitu nullumque.

Quod sponte

Quam spontaneus motus habet arbitrium voluntatis appetitus libum arbitrium est libum quia est meum quia est voluntarium arbitrium habet meum quia est appetitus. Si ipsa potestas habitualis voluntatis libertas est qua movet ad utrum quod libum arbitrium dicitur voluntatis. Voluntatis autem motus referri spontaneo appetitu habet potestatem eligere libertate vocare eam quo stat libum arbitrium. Et per hoc facit libertas ubi arbitrium ut voluntatis appetitu movet sed omnem electionem voluntatis inclinationem desidium sine coactione. Verum quia primum erat nullus incipere motum non erat nec eligere nec cupiscere quam simplex erat principium principium. Non libum arbitrium iam fuit erat quam voluntas erat cum non erat habet ex qua habet subsequebatur quam ex habet motum statum spontaneo appetitu ducta in electionem per eam.

Quod semper libum arbitrium non ad presens spectat sed ad futurum nec ad odio est sed ad diligere tamen.

Sed habet sciendum quam libum arbitrium quod primum principium est per voluntatem quod erat in primo principio habet primum ad primum principium non erat quam libum arbitrium ad presens tempus non referet sed ad ea quae futura sunt per ea unus tangentur. Omne enim quod determinatum nec potest aliud esse quam id quod est per se et ita potest aliud esse potest aliud esse per ea. Nihil aliud esse ita quae habet quod